

březen 24



bezruci.cz

dppb
: : : : :
DIVADLO
PETRA
BEZRUČE

divadlo petra bezruče

divadlo je provozováno za finanční podpory
statutárního města ostrava, finančně jej podporuje také
moravskoslezský kraj a ministerstvo kultury ČR

dpb provozuje a zpravodaj vydává divadelní společnost
petra bezruče, s.r.o. / 28. října 120, 702 00 ostrava /
tel. 596 618 363, mob. 605 268 799,
vstupenky@bezruci.cz, bezruci.cz

ředitel filip krejčí / zástupce ředitele Jiří krejčí / umělecký
šéf jan holec / dramaturg peter galdík / tajemnice barbora
mužná / produkční zájezdů milan zupko / produkční
propagace anita krejčí / pr marcela bednaříková / redakce
marcela bednaříková a peter galdík / foto petr hrubeš,
jiří zerzoň a archiv / grafika jan kulich

předprodej vstupenek, hromadné objednávky
a předplatné vyřizuje obchodní oddělení / po–pá 9–18 hod. /
změna programu vyhrazena

 divadlopetrabezruce  divadlopetrabezruce  divadlopetrabezruceostrava  bezruci

OSTRAVA!!!



RENGL

vinoostrava.cz



premiéra

ženitba

satirická komedie / klenot světové dramatiky /
pro jedno kvítí slunce nesvítí / souboj o chomout
právě začíná! / silnější pes se žení / lepší dobře
se oběsit, než zle oženit

autor **nikolaj vasiljevič gogol**
režie **janusz klimsza**



premiéra 15. března 2024

rozhovor

vít hofmann

V březnu jsme vyzpovídali posledního nového člena souboru v této sezóně. Je jím rodák z Opavy, mistr záskoků a hráč na nepřeberné množství hudebních nástrojů Vít Hofmann.

Víto, je ti pětadvacet let a před zakotvením v našem divadle jsi stihl už angažmá v Divadle Šumperk i v Horáckém divadle v Jihlavě. Co na své divadelní cestě hledáš, za jakými výzvami jdeš?

Jak říkáš, je mi pětadvacet, tudíž mám pocit, že každého půl roku se ta cesta mění, přepočítává a kompas se chová jak bláznivý. V Šumperku to bylo první angažmá. Byl jsem hned po škole, tak jsem se rozkoukával a dělal co proto, abych se nezamotal do opony. Byl jsem rád, že můžu dělat divadlo a ta radost se přenášela i do práce. V Horáckém divadle jsem byl pouhou, za to výživnou sezónu. Bezruče jsem znal už

z konzervatoře. Věděl jsem, že se tady dělá divadlo s názorem, společenským přesahem, silnou režijní koncepcí a výborným hereckým souborem.

Horacio v Shakespearově Hamletovi byla tvoje první nastudovaná postava v DPB. Jak probíhalo sblížování s rolí i s novým prostředím?

Celé zkoušení bylo příjemné. Od nervozity z první čtené mě uchránilo to, že jsem s Dodem Gombárem pracoval na své poslední inscenaci v Horáckém divadle. Samozřejmě v průběhu zkoušení se párkrát objevil smyšlený dáblík na rameni, který mi šeptl do ouška nějakou tu jízlivou poznámku plnou pochybností ve stylu: „Jsi tady nováček, všichni tě sledují! Byla by škoda, kdybys to nějak pokazil, ne?“ Nic z toho se ale nedělo. Pracovalo se, pracovalo a najednou byla premiéra. A Horacio? Výzvou pro mě byla scéna, kde Horacio sám odehraje divadelní kus o zavraždění krále. S Dodem Gombárem jsme se inspirovali pantomi-

mu, výrazovým tancem, klauniádou. Pohybové divadlo mi bylo vždy velmi blízké, tak jsem rád, že jsem si ho mohl při Hamletovi vyzkoušet ve vsí parádě.

Horacia sledujeme v různých hereckých polohách. Je to energií nabitý mladík sršící humorem, ale i svědek zoufalství blízkého člověka. Komické se zde střídá s tragickým, tak jak je tomu u Shakespeara příznačné. Je ti některá z těchto poloh herecky bližší? Neuvažuju vůbec tímto směrem.

Myslím, že komické i tragické jde ruku v ruce. Záleží jen na pohledu. Samozřejmě, že divákův smích je pro herce malým pamlskem, protože se jedná o hlasitou a bezprostřední reakci, ale nic se nesmí přehánět.

V listopadu jsi z vlastní iniciativy přes noc nastudoval postavu Smerďakova v Bratřích Karamazových, abys zaskočil nemocného kolegu. Máš rád adrenalinové výzvy?

Motivace pramenila hlavně z toho, že jsem zrovna nezkoušel a měl jsem volno na tzv. ostravskou aklimatizaci. Ovšem absence jeviště, zkoušení a takového jistého tvůrčího chvění rostla. Vyeskalovalo to tak, že jsem

si šel dát do divadla kávu a zaslechl informaci o nemoci kolegy a v tu chvíli mě napadlo, že bych to mohl skočit. Byl to dost spontánní nápad.

Údajně umíš zahrát na libovolný nástroj, který ti přijde pod ruku. Láká tě využít víc tohoto talentu i v divadle? Respektive, zvažuješ nějakou samostatnou hudební dráhu?

Není to úplně pravda. Je hromada

nástrojů, které jsem v životě nedržel v ruce a mám z nich respekt. Na hudbu do inscenace bych si (zatím?) netroufl. Když poslouchám všemožné variace – například od Ivana Achera pro Proces, nestačím se divit, zkoumám ji a fascinuje mě. Samostatnou hudební dráhu zvažuji, jen zatím pouze šuplíkařím. Ale mám takové předsevzetí na rok 2024, že bych rád vydal aspoň jednu, či dvě písničky a může se stát, že i v hudbě na-

jdu jistě sebevědomí a rozjedu nějaký svůj projekt.

V CV na našem webu se píše, že jsi sportovní antitalent. V poslední době jsi však vášnivě propadl squashu. Je třeba ten medailon přepsat?

Nevím, je to pro mě velmi křehké téma, ten squash. Je nutné sehnat chápavého, klidného, empatického spoluhráče. Ale hra se mnou je pro spoluhráče výhodná investice, protože je skoro jasné, že vyhraje.

Pokud nejsi v divadle, nehraješ na čemkoliv, ndržíš v ruce raketu, tak co děláš? Odpočíváš, nebo stojíš před dalšími výzvami?

V takové dny většinou stihnu všechny resty, které v průběhu týdne zanedbávám, takže vyperu, uvařím, poklidím a v neposlední řadě zavolám mamince, že jsem v pořádku. Jsou taky dny, kdy nedělám naprosto vůbec nic. Dřív jsem měl výčitky svědomí, měl jsem pocit, že jsem za celý den neudělal nic potřebného. Nedávno jsem se ale naučil, že jeden den v pyžamu, kdy jsem zabalen do deky a koukám na filmy, není ztracený den, ale nutný relax, který plodí své ovoce.



rozhovor

janusz klimsza

Třetí inscenaci sezóny – Gogolovu Ženitbu – uvedeme v režii Janusze Klimszy. Jak o této satirické komedii přemýšlí?

Januszi, v DPB jsi působil jako umělecký šéf a pravidelně tu jako režisér pracuješ. Rád se sem vracíš?

Stále je tady obrovsky silný genius loci. A je to svobodná enkláva. A mám tady ještě stále kamarády (a kamarádky). A doufám, že další přibudou. Takže ano, jistě.

V březnu uvedeme premiéru Gogolovy hry Ženitba. Jde o úsměvný název, neboť k žádné ženitbě nakonec nedojde. Čím tě oslovil tenhle příběh o ztroskotání jednoho pokusu se oženit či vdát?

Tím, že tak přesně nastavuje zrcadlo. Všechno, co postavy pečlivě zametly pod koberec, vytahuje nekompromisně na povrch. Je v tom jakási až škodo-

libá radost. A abych citoval závěr jiné Gogolovy hry – Revizora – je na místě otázka: Čemu se smějete? Sami sobě se smějete.

Do role Podkolatova jsi původně chtěl obsadit nedávno zesnulého Norberta Lichého. Nakonec se role ujmeš ty sám. V každém případě, hlavní ženich si tedy ve tvé interpretaci se ženitbou „dal načas“?

Ano, ženich je už ve věku, jak se říkávalo za první republiky, „Balzakovském“. Paradoxně, ačkoliv by se mohlo

zdát, že je díky tomu zkušenější a připraven na ledačos, zde je mnohem zranitelnější. Sítem osudu se už dávno proseli ti asertivnější, ti ambicióznější a drzejší a zůstali oni lůzři. Anebo ti, kteří měli vždy dost času a najednou zjistili, že v životě už jaksi přitahuje na pořádnou zimu. Anebo si na stará kolena chtějí vylepšit své „portfolio“ nějakou tou nemovitostí, která jde za věnem. Anebo jsou to násilníci psychopati, před nimiž ženy prchají už jen z pudu sebezáchovy. Neboť nápadník v tomto případě není jeden, je jich pěkný zástup.

O Ženitbě se uvažuje v kategoriích komediální veselohry i temné satirické grotesky. Jak vnímáš humor tohoto textu ty?

Spíš jako tu grotesku, drsnou, temnou, ale díky tomu i místy dojemnou a očistnou.

V souvislosti s Gogolem poukazuješ na jisté dábelské motivy v jeho díle. Láká tě tato metafyzika temnoty? Budeš se jí zabývat i v Ženitbě?

Onen dábel je silně přítomen v jeho mladistvých povídkách, ať už inspirovaných ukrajinskou vsí (Večery na

samotě u Dikaňky), nebo metropolí v Petrohradských povídkách. Povídka Vij je ryzí hrůza, neboť démon je tam fyzicky přítomen, je v podstatě hlavní postavou a jedná. Vyrůstá z temné stránky lidové spirituality. Zároveň se potkává v čase s E. A. Poem. Poeovo vrcholné dílo Havran vznikalo přibližně ve stejném roce jako Ženitba. Dábel je i v Gogolových hrách, zcela markantní je to v Hráčích, ale i v Revizorovi je jednoduché jej vystopovat. Mrtvé duše, jeho nejvýznamnější román, je vlastně jen torzem celku, neboť druhou část díla Gogol spálil před smrtí, když propadl vlastním běsům. V náboženském blouznění přestal jíst a po mnoha dnech hladovění upadl do bezvědomí a zemřel. Bylo by podivné, kdyby ten temný princip nebyl přítomen i v Ženitbě, která se neobírá politikou ani neřestmi, ale lidskou slabostí v jakési základní formě.

Vycházíme z překladu Leoše Suchařípy. Jaké přednosti v něm vidíš? Pročází text nějakou zásadní úpravou? Leoš Suchařípa ještě místy ponechal onu carskou nomenklaturu, všemožné titulární sekční přednosti a tajné rady atd. My se snažíme přenést

tyhle papaláše blíž naší době. A ještě pár úprav by se tam našlo, kde se snažíme přiblížit text současnému jazyku. Gogol psal jazykem ulice a taky mu to dobová kritika, no, řekneme rádo by kritika, dávala sežrat: že nepíše vznešeným jazykem jakési obecné krásy, nýbrž že nachází inspiraci někde v blátě. Tom lidském, ne v tom uličním. Jenže, jak na to hezky poukazuje Starý zákon, člověk jest z bláta stvořen. Suchařípa převedl text z ruštiny poloviny XIX. století do češtiny sedmdesátých let a udělal to skvěle. My se to snažíme jen posunout v detailech o nějakou tu dekádu směrem k nám.

Před zhruba dvaceti lety jsi inscenoval Ženitbu i ve Švandově divadle. Změnil se od té doby tvůj pohled na hru?

Je to jiný pohled. Tenkrát mi bylo čtyřicet, dnes je mi šedesát. Mezitím se stala spousta věcí. Dnes jinak vnímám vzestupy i pády, jejich vlivy dnes vidím jako mnohem víc relativní. A naopak: pokud spousta věcí s věkem ochabuje, detektory signalizující manipulaci, nebo pokusy o ni, jsou vytříbenější a vnímají ostřeji.



sen čarovné noci bodoval na GRAND festivalu smíchu

Divadlo Petra Bezruče obdrželo pozvání k účasti na GRAND Festivalu smíchu v Pardubicích se svou inscenací Sen čarovné noci. Ze soutěžní přehlídky si tato discomagie odvezla dvě ceny!

Inscenace v režii Michala Háby získala Cenu studentské poroty a Magdaléna Holcová byla oceněna za nejlepší ženský herecký výkon. „Jménem celého inscenačního týmu a hlavně jménem svých kolegů bych chtěla vzkázat: Studentská poroto, váš názor je hodně důležitý a my vám fakt děkujeme!“ uvedla Magdaléna Holcová během slavnostního předávání. O cenu za nejlepší ženský herecký výkon se symbolicky podělila také s Markétou



Matulovou, která roli původně nastudovala, a věnovala ji kolegovi Norbertu Lichému.

Festival, pořádaný Východočeským divadlem již od roku 2001, je soutěžní přehlídkou komediální tvorby divadel České republiky. Komédie sleduje odborná porota, která uděluje Cenu odborné poroty, studenti předávají Cenu studentské poroty a diváci svým hlasováním určují cenu Komédie diváků. Součtem všech hlasů je pak vyhodnoceno nejlepší komediální představení a vyhlášena cena Komédie roku. Dále se předávají ocenění za nejlepší ženský a mužský herecký výkon a od roku 2018 i za nejlepší režii. Od roku 2012 je udělována speciální Cena Genia smíchu.

bezruči nominováni na divadlo roku 2023

Byly zveřejněny nominace na Ceny divadelní kritiky za rok 2023, které jsou udělovány na základě ankety pořádané časopisem Svět a divadlo, jež se letos uskutečnila již po třicáté druhé. Divadlo Petra Bezruče je podruhé za sebou nominováno na divadlo roku a Norbert Lichý je nominován za roli Andrého v inscenaci Otec v kategorii mužský herecký výkon roku 2023!

Kromě Divadla Petra Bezruče má šanci stát se Divadlem roku také Divadlo X10 (které bylo rovněž nominováno minulý rok) a Divadlo Na zábradlí. „Je to pro nás velká pocta být opět mezi nominovanými divadly. Cením si práce a nasazení, se kterým se u nás divadlo tvoří,“ říká ředitel divadla Filip Krejčí.



Divadlo Petra Bezruče patří mezi umělecky nejvýraznější divadelní soubory v České republice. Od srpna 2019 je uměleckým šéfem Divadla Petra Bezruče režisér Jan Holec.

Cena může být udělena také nedávno zesnulému herci Norbertu Lichému. Dlouholetý člen Divadla Petra Bezruče je nominován za ztvárnění role Andrého, muže, který trpí Alzheimerovou chorobou, v inscenaci Otec v režii Jana Holce. „Drobný záchvěv, co rozjitří chmurné zimní dny. Mám radost. Za divadlo i za Norberta,“ dodává Holec.

Slavnostní večer spojený s vyhlášením výsledků ankety a udílením cen se odehraje v sobotu 16. března 2024 v Divadle X10.

ženitba – souboj o chomout právě začíná!

Na jaře 2024 se bezručácký repertoár rozroste o Ženitbu – satirickou komedii ruského spisovatele Nikolaje Vasiljeviče Gogola.

Ředitel odboru Podkolatov se za pomoci svého přítele Kočkareva a dohazovačky Tekly odhodlá k zásadnímu životnímu kroku. Teď už jen najít vhodnou nevěstu. Bude to Agáta? Věk na to rozhodně má. Ve hře se však objeví několik dalších ženichů.

Slavná komedie o touze najít spřízněnou duši, ideálně i se slušným věnem, bude v režii Janusze Klimszy hereckou příležitostí pro téměř celý bezručácký soubor!



Tvůrčí tým – zleva režisér a představitel Podkolatova Janusz Klimsza, kostýmní výtvarnice Marcela Lysáčková a scénograf Michal Syrový.



Oženit ředitele odboru Podkolatova není snadná věc, naštěstí se toho ujme Kočkarev v podání Ondřeje Bretta.



Jednoho z mužů toužících po ženitbě si zahraje také Lukáš Melník, konkrétně důstojníka ve výslužbě Onučkina.



Markéta Haroková nastuduje roli dohazovačky Tekly a Barbora Křupková roli služky Daňuši.



Konkurovat mu bude mj. Marián Chalány, a to jako bývalý námořní poručík Žvanikin.



Václav Hofmanna uvidíte v roli sluhy Štěpána a Magdalénu Holcovou v roli nevěsty Agáty. Na fotografii s dramaturgem Petrem Galdíkem.

bezručácký merch



290 Kč



290 Kč



290 Kč

100 Kč



repertoár

ženitba

autor **nikolaj vasiljevič gogol**

režie **janusz klimsza**

satirická komedie



střípky ženy

autorka **kata wéber**

režie **jan holec**

komorní rodinné drama



hamlet

autor **william shakespeare**

režie a úprava **dodo gombár**

to be, or not to be?



šikmý kostel

autorka **karin lednická**

režie **janka ryšánek schmiedtová**

minulost ztracená pod černou zemí



venuše v kožichu

autor **david ives**

režie **jiří pokorný**

dialog až na dřeň



špinarka

autor **tomáš dianiška**

režie **tomáš dianiška**

dokumentární fikce o ní



proces

autor **franz kafka**

režie **jan holec**

klasika u bezručů

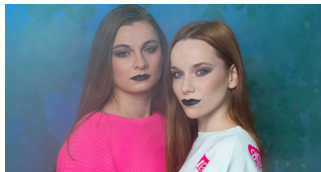


sen čarovné noci

autor **william shakespeare**

režie **michal hába**

sex, moc a čarovné nic



poslední zápas

autorka **anna ziegler**

režie **jiří pokorný**

tragikomedie z tenisového kurtu



SPECIAL